

[Wilhelm]

klagebehandlingen vedrørende politiet i de seneste år, når han har udtalt sig. En sådan enquete kunne TV-Avisen passende sammenstykke af sine egne tapes. Hr. Ole Espersen var jo i de år en meget flittig kommentator af disse forhold og havde tilsyneladende meget let adgang til skærmen. Det gjaldt ikke kun lokalnævns spørgsmålet, hvor den daværende retsudvalgsformand, så vidt jeg husker, både er gået ind for en klar adskillelse af lokalnævnets to vidt forskellige opgaveområder, har udtalt sig imod, at politifolk skal behandle klager mod politifolk, og har nævnt muligheden af det, der ligner en slags politiombudsmandsinstitution. Men det har også været tilfældet på en lang række andre områder, nemlig ret beset ethvert område, som det er lykkedes andre at gøre varmt. Så skulle der gøres noget mod isolationsfængsling. Så skulle der skabes øget retssikkerhed omkring telefonaflytning m.v. Så skulle der sættes en stopper for den vilkårlige udvisningspraksis. osv. osv. Hver eneste gang det er lykkedes at skabe offentlig interesse for et af de ømme punkter, var daværende retsudvalgsformand der som socialdemokratiets lille samaritan med forbindskassen og albylerne, og hver gang stod TV-Avisen parat til at formidle den barmhjertige beroligelse. Der ville blive gjort noget ved det. Og hvad er det blevet til? Intet. Ikke på et eneste af alle de mange områder har vi set det lovede initiativ fra retsudvalgsformand hr. Ole Espersen.

Det synes jeg der er grund til at mindes nu, hvor der ikke længere er tale om en udvalgsformand, men om minister Ole Espersen, som der blev stillet nogle forventninger til – i hvert fald fra nogle sider – da han tiltrådte. Her har vi den første af de besvorne sager, nemlig lokalnævns spørgsmålet. Det er det, der ligger til afgørelse, og hvad blev det så til? Et sjetterangs illusionsnummer.

VS støtter opfordringen i de radikales betænkningssbidrag til at komme med et regulært forslag byggende på de tanker, der har været fremme i Dansk Retspolitisk Forenings forslag om en politiombudsmandsinstitution.

Vi vil undlade at stemme til justitsministerens ændringsforslag nr. 1 og 3, som drejer sig om at gengive politiet stemmeretten og sætte en advokat ind. Med hensyn til politiets stemmeret er vi konsekvente og siger: det er ligegyldigt, om man nu gengiver dem stemmeretten, ligesom vi sagde, det var lige-

gyldigt, om man tog den fra dem, for den betyder ikke noget.

Men så er der dette med at sætte en advokat ind. Ja, ministeren har jo skaffet sig et brev fra Advokatrådet, som har været hørt underhånden, som man siger, og der er jo et alibi for, at advokaterne vil medvirke. Man har lige kunnet hale et tilsagn hjem om, at advokaterne er villige til at medvirke. Men hvad siger de mere? Det er en forsøgsordning, som de forbeholder sig at tage op til revision, og som de er til det yderste skeptiske over for; de siger i øvrigt, at hos mange forsvarere har der været en stærk utilfredshed med lokalnævnets virksomhed i forbindelse med behandlingen af klagesager over politiet. Utilfredsheden vedrører navnlig mangelen på undersøgelser foretaget af et i forhold til politiet uafhængigt organ.

Det bliver der ikke ændret en tøddel ved med dette, og det er endda Advokatrådets brev, som er fantastisk diplomatisk i forhold til den reaktion, der var ude blandt de menige, beneficerede forsvarsadvokater. Da dette kom underhånden, var der tilfældigvis et kursus for nogle af disse forsvarsadvokater. De fik forelagt ideen, og uanset sammensætningen på det kursus var der en gennemgående enig holdning: en sådan gidselordning ønskede man ikke at medvirke til. Det synes jeg tjener de pågældende advokater til ære, uanset at Advokatrådet så har formuleret sig noget mere diplomatisk i svaret til ministeren.

Vi vil ikke stemme for den gidsselfunktion og undlader derfor at stemme vedrørende ministerens ændringsforslag nr. 1 og nr. 3. Vi er imod ministerens ændringsforslag nr. 6 om de kommunalt ansatte. Det vil selvfølgelig føre til delegation, som hr. Hagen Hagensen var inde på. Det er et nyt hul i systemet. I forvejen var der det hul med fogden, som vi har fået belyst under udvalgsarbejdet. I øvrigt er det jo fuldstændig inkonsekvent, at hvis en kommune rekvirerer – alle ved, at det stadig væk er politiets ansvar at træffe beslutningerne om, hvorvidt de vil foretage sådan noget eller ej – er man altså inhabil, men det politi, der i alle sagerne har ansvaret, er ikke inhabilt. Det skal være dér hele tiden. Der er ikke nogen sager, som de har deltaget i og taget ansvaret for, som kan føre til, at disse sager automatisk skal gå videre og de ikke selv skal sidde og behandle dem.